

13. številka.

EDINOST
 izhaja po trikrat na teden v šestih izdanjih ob 2 kr. v črkah, detektivih in slobotah. Zjutranje izdanie izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. urji večer. — Obojno izdanie stane: za jedan mesec f. 1.40; za tri meseca f. 2.60; za pol leta f. 5. — za vse leto f. 10. — Na naročbe brez pritočene naročnine se ne jemijo ozir.

Ponasměro številke so dobívajo v prodažalnicach tobaka v Trstu po 2 kr. avč., izven Trsta po 3 kr. avč. Slobotno večerno izdanie v Trstu f. 1.40, izven Trsta 3 kr.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

Demonstracija ob odprttem grobu.

O mrtvih ne govori slabo! Tako nam veli naše krščansko čutstvovanje, tako nam zapoveduje naša sv. vera. Ista sv. vera nam pravi, da onkraj groba ni strasti, ni bojev, ni sovražta. Ko se duša človekova osvobodi zemeljskih spon in se dvigne v jasne višave nad oblaki, tedaj so izgubili ljudje pravico do sodbe o pokojniku, potem gre sodba le Bogu.

Surova mora biti hrabrost, ki se ne klanja pred veličastjo smrti, le poživinjeni ljudje mečejo kamene v odprte grobove; le človek, kojemu je popolnoma otrplilo blago čutstvovanje, more žaliti spomin v Bogu preminilih.

Temu načelnim se klanjajo nepremično ne le tisti ljudje, ki verujejo v večno pravico božjo in v boljše življenje onkraj groba, ampak klanja se mu ves zares civilizovani svet. Ne le sveta vera zahteva od nas, da sestojemo sponin mrtvih, ampak to zahteva od nas tudi človeška omika, katere glavni znak je v prvi vrsti blago in plemenito človeško čutstvovanje.

Bog naj sodi! mislili smo si tudi mi, ko so položili k večnemu počitku župnika svetjakobškega, prečastitega Karola Moseta.

Vedeli smo, da preminoli gospod župnik ni bil prijatelj našemu narodnemu stremljenju in marsikako trpko besedo moralni smo napisati o gospodu župniku, dokler je bil med živimi, ali ob odprttem grobu ni bilo žalbesede iz naših ust, kakor tudi danes ne bi spregovorili besede o dogodkih povodom pogrebnih slavnosti, da nam niso gnušna italijanska glasila takoreč potisnila pero v roko.

Silijo nas do govorjenja isti veletehtni vzroki, kateri so prisilili tudi kanonika Buttigoni, da je na grobu župnika Karola Moseta ožigalo gnušno postopanje „infamne novinstva“ povodom smrti gospoda župnika svetjakobškega, katero novinstvo je v svoji prirojeni mn. brutalnosti porabilo tudi to žalostno priliko, da ob odprttem grobu priredi gnušno demonstracijo ne le proti Slovencem, ampak tudi proti ostali duhovščini in v prvi vrsti proti prevzvišenemu višnjemu pastirju tržaškemu. In mi beležimo posebnim zadovoljstvom dejstvo, da so tudi cerkveni krogi ne le takoj pogodili to grdo nakano, ampak da so to brezvestnost tudi ožigali kakor zasluži: pred tisoči ljudstva in na onem svetem kraju, koji je hotelo brezvestno in infamno časopisje oskrnuti z grdo demonstracijo v prilog svojim političnim svrhom, naperjenim proti politički morali, proti zakonom ljubezni in proti pravicam cerkve rimskokatoliške.

Dobro je povedal gospod kanonik Buttigoni, ko je rekel v svojem nagrobnem govoru, da bi hoteli tudi oni, ki ne vidijo sicer v duhovniku ničesar drugega, nego orodje babjeverstva in neumnosti, reklamovati za-se umršega župnika Moseta. Žal, da gospod kanonik ni došel do logičnega za-

EDINOST

klučka: da ti ljudje ne reklamujejo za-se g. župnika iz udanosti do vere katoliške in izbezni do duhovščine, ampak le zato, da prirede demonstracijo ob odprttem grobu proti isti duhovščini.

Nam vsaj se je kar studilo, videčim, kakšno izvestna glasila polnijo svoja predala n-slanopretiranimi in ravno zato tudi hina v skim i slavospevi, kako po načinu šaratanske reklame prinašajo slike pok. župnika, kako vspodbujajo ljudstvo k obili, ogromni udeležbi, kakor da je prirediti kakov laški tabor tam pri sv. Ani.

Kako je to prišlo? Kakšo to, da so gnušni Židje porabili ravno to priliko za še gnušnejšo demonstracijo? Tu smo v zadregi, odkrito bodi povedano! A nismo v zadregi morda zato, ker ne vemo pravega odgovora, ampak, ker ne vemo, v kako obliko bi povili svoj odgovor, da se ne pregrešimo proti sestemu nauku, ki nam pravi, da onkraj groba mora prenehati sleherno nasprotno. Torej ne povedati naravnost, ampak le namigniti hočemo, da je pokojni gosp. župnik se svojo — kako bi rekli? — no, recimo popustljivostjo nasproti poznanim življem vzbudil v istih domnevjanju, da ne ljudi svojih slovenskih ovčie, da je torej v nasprotju z nazori svojega višnjega pastirja.

Ta okolnost ali to domnevanje je napotilo po gospodu kanoniku Buttigoni, kot infamno označeno časopisje, da je oblatilo spomin pokojnikov s tem, da je tolerancija njegova do tržaških nestranev uporabila za uprizoritev političke demonstracije: demonstracije ob odprttem grobu na korist onim, ki proganjajo ravnokar duhovnike, ker so podpisali udanostno izjavo svojemu višnjemu pastirju. Torej spomin duhovnikov so uporabili za demonstracijo proti duhovnikom.

Mi torej kojim ni bil pokojnik politički prijatelj, mi nismo žalili niti z jedno besedo spomina župnikovega, pač pa so skrunili ta spomin oni, katerim je bil pokojnik — predobrot.

Taki so torej ti naši politički in narodni nasprotniki: ne le, da je komedija njihov element v političkem življenju, ampak zanesti bi hoteli národnino in politično vihro tudi na oni sveti kraj miru, kjer se misli slehernega čutečega človeka dvigajo le k Bogu, kjer nas tihе gomile in sveta razpela na istih opominjajo na minljivost vsega svetnega.

In mi moramo le pritrdirti gospodu kanoniku Buttigoni, ko je zaklical koncem svojega govorja demonstrantom ob odprttem grobu: Oddalji se od tujstrupeni vzduh sovražnikov Boga!

Dá, dá: prék in prék je zastrupljen ta pa vzduh — strupene so misli teh naših nasprotnikov, strupena njihova dejanja, strupene njihove nakane strupeno je srce onim, ki skrunijo spomin na mrtve in onečeščajo odprtne grobove — demonstracijami.

ni moglo več izogniti prelivani krv. A vendar, — za prvi mah ukažem vojakom, naj streljajo v zrak. Ljudstvo pa je to zapazilo ter se ni premaknilo.

— Saj ne smejo streljati! Cesarski ljudje so, a kako more cesar, naš premilostljivi oči dovoliti, da mu pobijejo narod. Ne bojte se, ljudje!

To je bil odgovor na prazni strel; ljudstvo se je začelo vojakom rogati in besno dreti proti njim. Skratka, prišlo je do pravcate priske. Štirje vojaki in okoli petnajst kmetov je padlo. Sedaj je narod začel bežati in mi smo posledi groblje.

V tistem hipu se prikaže na najbližnjem holmu proti nam žensko bitje in začne glasno pozivati narod, da naj ne beži, nego se vrne.

— Strahopetci! Ali ste vi Srbi? Ali so

Oglas se računa po tarifu v pettu; na naslove z dobroličnimi črkami so plačuje prostor, kolikor obsegata navadnih vredna. Poslana, osmrtnica in javnosaznava, dnevični oglasi itd. se računajo po vrednosti.

Vsi dopisi naj se pošljajo uredu: ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, kar nefrankovana se ne sprejema. Rokopisi se ne vredajo.

Naročnino, reklamantju in oglasi spremenjava upravitelj ulica Molina pie Cole hšt. 3, II. nadst. Odprte reklamacije so proste poštnino.

„Edinost je moč!“

Političke vesti.

Deželni zbor istrski razpuščen. Po cesarskem ukazu je slavna vlad razpustila deželni zbor istrski. Na drugem mestu pričniamo zanimivo izjavo, kojo je napisal tem povodom poluočitljiv „Fremdenblatt“, svojo lastno izjavo o tem znamenitem dogodku pa prinesemo v prihodnjem izdanju.

Vnajna trgovina Avstro-Ogerske se ni povoljno razvijala v poslednjem letu. Dočim se je uvoz surovin in izdelkov pomnožil nekoliko, zmanjšal se je izvoz za 2,300.000 gld.

Radi žaljenja katoliške cerkve. Protestantski župnik Müller v Müntru zasmehoval je dogmo o nezmotljivosti papeža kot bedasto. V sledi tega moral se je zagovarjati pred kazenskim sodiščem radi žaljenja katoliške cerkve in je bil obsojen na en dan zapora.

Za siromašne učenjake. Ruski car je odredil s posebnim ukazom, da se iz državnih dohodkov določi sveta 50.000 rubljev v podporo in za mirovine potrebnim učenjakom, slovstvenikom in časnikirom. Ministra za prosveto in finance ter predsednik akademije znanosti so dobili nalog, da sestavijo podrobnejša določila.

Različne vesti.

Umrta je danes opoludne gospa Marija Mikotova, soprga odgovornemu uredniku našega lista. Počivaj v miru!

Zopet zasluzena lekcija. Nedavno je služena „Presse“ prav pošteno oštela naše liberalne Italijane, včeraj pa jim je čital poslužbeni „Fremdenblatt“ prav dobre levite. Ta vplivni dunajski list govori namreč v svoji včerajšnji številki o razpuščenju deželnega zobra istrskega ter pravi med ostalim: Ta naredba je posledica dogodkov izza poslednjega deželnozborškega zasedanja, v katerem je italijanska večina proglašila italijanski jezik kot jedini zakoniti jezik deželnega zobra ter sklenila, da se predlogi in interpelacije smejo staviti jedino le v tem jeziku. Iz tega postopanja je razvidno, da je hotela omjeti pravice Slovanov, ali jih hotela kar naravnost izključiti iz parlamentarnega življenja. S tem sklepom so v zvezi tudi napadi na vladnega zastopnika, vršivšuni se med razpravo o predlogih gledé vprašanja dvojezičnih napisov ter skrajna potrežljivost, katero je kazal deželni glavar nasproti občinstvu na galeriji. To postopanje italijanske večine pa ni imelo namena braniti italijanski jezik, ker istega ni napadal nikhe, ampak namen je bil ta, da odvzamejo primorskim Slovanom njih politička in parlamentarna prava. Toda tolerancija med različnimi avstrijskimi narodi je temeljno načelo avstrijske politike in temelj obstanku avstrijskega cesarstva. Kdo hoče biti deležen

vas zato srbska prsa dojila, srbska majka vzredila? — Na prvi glas puške bežite kot zajci! Sram vas budi! Kdo je mož, k meni — pa nazaj! Kam pride, ako dovolite, da nam vzemo grobove vaših prednikov? Tja, tja! Semkaj naj streljajo, evo jim cilja! No, ko ste taki junaki, merite v ta bela nedra moja!

Po glasu sem spoznal Najo in videl, kako je razgallia svoja deviška prsa. Čudno, neverjetno, a vendar je bilo tako. V prvih hipih nisem občutil v sebi ničesar drugega kot ono lepoto, sijaj in poravnati čar onih prsi. Sele za nekaj trenotkov spomnil sem se vse strahote tedanjega položaja. Kri mi zastane. Strah in bojazen učinita, da sem bil slab, uničen. Zares, bil sem brez zavesti. In še le na britki vzrik stotnikov se zavem. Vidim

zaščite cesarstva, mora se pokoriti tem načelom, brez kajih cesarstvo ne bi moglo obrniti svoje sile. Nadejati se je torej, da dokazuje volitci, da so prišli do spoznanja, da pretirano narodna politika nimata nikakega nade do uspeha.

Koalicija ima dovolj moč (?? Uredn.), da odbije vsak napad na ta načela, kajih ni mogoče ločiti od zdrave politike, od koristi in dolžnosti cesarstva avstrijskega.

Novo pevsko društvo „Kolo“. Ustanovni shod novega pevskega društva vršil se je, kakor je bilo objavljeno, v nedeljo dne 27. t. m. Točno ob 2 uri pop. prišel je vladni komisar gosp. Bachor, na kar je gosp. M. Kamušič odpril zborovanje. Pozdravivši gosp. komisarja, razjasnil je v primernem nagonu pomen in smotrni tacega društva. Povdarjal je, da se v pevskem društvu ne goji samo petje, ampak v njem se mladina tudi izobraža. Priporočal je navzočim, da se društvo oklenejo trdno voljo, da se strogo drže društvenih pravil ter natančno izpolnjujejo dolžnosti, obvezne za vsakega družabnika. Le takim potom bode mogli društvo vsebiti in napredovati. Novo društvo nosilo bode ime pevsko društvo „Kolo“ v Trstu. Po prečitanju pravil, katere je gosp. M. Kamušič natanko razložil in pojasnil, vršilo se je upisovanje, pri katerem se je upisalo takoj 24 petjačnih udov.

Začasni odbor je sestavljen tako: Predsednik Miha Čakančič, podpredsednik Jakob Štoka, tajnik Ljubomir Nechrony, blagajnik Franjo Kravos, arhivar Josip Kolb, nadzornik pevskih vaj Ivan Pivec, odborniki: A. Sosić, J. Zabrič, J. Zadnik in V. Volčič.

Ob koncu zborovanja zahvalil se je predsednik g. Kamušič na izkazani mu časti in zaupanji, obljubivši, da hoče, kolikor mu bodo dopuščali odnosaji delati, za korist in napredek društva. Konečno je pozval navzoče, da vsklikne trikratni „živo“ njegovemu Velikanstvu cesarju, s kajim vsklikom bilo jo zborovanje zavrseno. Dal Bog, da bi tudi to novo društvo povspeševalo kolikor se le dalo slovensko pesem ter netilo med svojimi člani plamen čistega rodoljubja. — Odbor pevskega društva „Kolo“ ima nočjo svojo sejo.

Veliki pes „Delalskega podpornega društva“. Slovan gre na dan! Tudi tržaški slovanski živelj se zaveda; to nam je pokazala ogromna udeležba našega občinstva pri koncertih Slavjanskem, in v isti meri tudi udeležba pri „Velikem plesu“ Del. podpornega društva. Na ples je prišlo toliko občinstva iz vseh slojev, da je bilo ogromno gledališče. Politeama — pretesno. Smělo moramo trdit, da je vredlo po gledališču do 3000 ljudij!

Gledališče imelo je izključno naroden značaj, toliko po občinstvu kolikor po okrasbi. Bilo je jako ukusno odigrano — preprogrami

ga, da leži v svoji krvi. A dalje ne vem, semli dal kakov nalog, bodisi z besedo, bodisi znakom — ničesar ne vem, samo strašna ona sika dviga se mi še vedno pred očmi, katero sem videl na onem holmčku, kjer je Naja molela svoje roke v zrak, a iz onih njenih mlečnobelih prsi je crijal rudeč, vroč vrelec krvi, da se je mešala belina z rudečilom, a Naja je padla na zemljo.

Na ničesar več nisem mislil, nego polegal k njej. Se me je spoznala. Rekla mi ničesar, a ko sem se vrgel poleg nje v travo, dvignila je s težko muko glavico in zamizala. Z robcem sem ji zavezal rano, a potem sem vzdignil nesrečnico, da jo odnesem iz meteza, pohitevši v selo. Posel naš je bil itak končan.

(Konec prih.)

v narodnih barvah in z narodnimi zastavami, na odru vila se je ponosno prekrasna, dra- gosena društvena zastava.

Točno ob 8. uri pričel je ples. Vreme zunaj bilo je skrajno neugodno, tako da se je bilo batiti slabe udeležbe. S početka bilo je res le par par stotin ljudi v gledališču, toda polagoma so prihajale cele trume ljudstva in je napolnilo, prenapolnilo. Ob 9. uri je prišel v gledališče policijski ravnatelj dvorni svetovalec gosp. Tschirnko v spremstvu višjega polic. svetovalca g. Busicha. Društveni predsednik spremil je odlična gosta v črno-žolto prepreženo ložo na desni strani proscenija. Nekoliko pozneje podal se je društveni odbor do kraja velikih stopnic, da se pokloni prišedšemu ces. namestniku vitezu Rinaldiniju. Nj. presvetlost spremil je predsedniški tajnik g. dr. Pippitz. Tudi ta dva odlična gospoda spremil je odbor v omenjeno ložo. Ob vstopu nj. ekselenc zasvirala je vojaška godba cesarsko pesem, kojo je ljudstvo poslušalo spoštljivo in stojé. Gospoda se je mudila v gledališču okolo pet ure; o odhodu namestnikovem je zasvirala godba zopet cesarsko pesem.

Ob 11. uri nastopilo je 24 parov v krasnih narodnih nošah v „Kolo“. Ples vršil se je tako precizno, da se občinstvo ni moglo nadiviti lepemu prizoru; ni mirovalo, dokler niso plesalci nastopili zopet in ponovili ples.

Veselo vrvenje trajalo je do ranega jutra. Zahava bila je živahnna, prav domaća, in izvestno minole so vsem udeležencem ure kač hitro; v prijetnem spominu pa ostanejo vesele ure vsem udeležencem gotovo še dolgo časa. — Vremu odboru izrekamo na tem mestu drage volje zaslужeno priznanje.

Zadušnica. Jutri (30. t. m.) ob 11. uri dopoludne bode v župni cerki pri Mariji Pomagaj (sv. Antonu starem) tiha črna maša za pok. cesarjeviča nadvojvodo Rudolfa.

Sv. mašo se udeleži tudi deputacija „Del. podp. društva“, kojemu društvo je bil pokojni prestolonaslednik pokrovitelj.

Nemški gostje v Trstu. Predvčeraj dopoludne bila je na tu zasidrani nemški vojni ladiji „Stein“ slovenska služba božja povodom rojstnega dneva nemškega cesarja. Službo božje udeležili so se ces. namestnik vitez Rinaldin s sopromo, nemški generalni konzul Pritsch s sopromo, župan dr. Pitteri s sopromo in več drugih civilnih in vojaških dostojanstvenikov. Po končani službi božji bil je banket. Poveljnik nemške vojne ladije, kapetan Wittersheim napil je Nj. Vel. našemu cesarju, ces. namestnik vitez Rinaldin pa nemškemu cesarju. Nadvojvoda Karol Stefan, kot kontreadmiral v nemški mornarnici, pozdravil je nemške goste brzojavnim potom, tako tudi admiral Stejnbeck, poveljnik naše vojne mornarnice. Brzojavko nadvojvode Karola Stefana pozdravil je poveljnik Wittersheim s posebnim veseljem, naglašajoč, da bržkone bodemo uživali še dolgo časa blagoslov miru, toda, ako pozove najvišja volja nemško mornarnico v boj, tedaj se bodo borila rama ob rama z avstrijsko mornarnico. — Vsem napitnicam odzivili so se prisotni s trikratnim navdušenim „Hoch!“

Zdravnik za Sv. Ivanski okraj. Gospod dr. Fran Verones, okrajski zdravnik za okraj sv. Ivan-Vrdela, ordinarje za uboga (bezplačno) vsak dan od 8. do 9. ure zjutraj in od 2. do 3. ure popoludne v hiši št. 4 ulice Zvezdona (blizu javnega vrta v ulici Giulia).

Tržaški peki in pa nedeljski počitki. Svoječasno objavili smo naredbo, ki strogo določa nedeljski počitek pekovskim pomočnikom, pravim mučenikom, kateri nimajo miru tako rekoč ne po dnevu, ne po noči. Glasom te naredbe smejo pekovski pomočniki delati ob nedeljah in praznikih le do 10. ure dopoludne, pričenši svoje 12urno delo ob 10. uri prejšnji večer. Po naključju pa smo doznali, da se razni pekovski mojstri ne ravnavajo po tej naredbi, kajti v raznih pekarijah delajo ob nedeljah in praznikih do poludne. Poleg tega pa raznašajo pecivo ves božji dan, ne glede na naredbo o nedeljskem počitku. Konstatujemo to dejstvo jednostavno in nadejamo se, da slavno c. kr. obrino nadzorništvo odpravi to preziranje oblastvenih naredeb.

Sežanska Čitalnica vabi k „Sijajnemu plesu“, kateri bode dne 2. februarja 1895. v hotelu pri „Treh kronah“. Vstopina:

osebo 1 gld., za družino iz 2 oseb 1 gld 50, iz več oseb 2 gld. Začetek ob 1/2. uri zvečer. Pri plesu svira Stijčev septet.

Lepa zapuščina. Septembra meseca min. leta prišel je bogati Genovčan Leopold Massone-Alerame v Trst, pridobil si s posredovanjem notarja dr. Rabla avstrijsko podništvo in pristojnost v tržaški občini. Stari gospod pa je takoj odpotoval, ko je bil prisegel kot avstrijski podanik, izročivši svojo oporočo (testament) notarju g. Veselu. Dne 24. t. m. obvestil je tukajšnji italijanski konzulat g. Vesela, da je Massone-Alerame umrl dne 30. decembra min. leta v selu Sestri-Levante na ital. Rivieri ter naj se odpre oporača. To se je zgodilo včeraj pri tukajšnjem okrajnem sodišču. Kako pa so strimeli prisotni, ko so videli zapisano črno na belem, da je stari čudak volil vse svoje premoženje iznašoče okolo 2 milijona lir, tukajšnjemu javnemu dobrotnornemu društvu! To premoženje iznaša 500.000 lir v gotovini, poleg drugi milijon lir pa so vredna njegova zemljišča v Italiji. V oporači priporoča pokojnik tržaški občini, da naj uporabi vsa postavna sredstva, da more nastopiti dedičino. — Govori se, da je imel stari čudak dva nezakonska sina, katerima ni privoščil ničesar od svojega premoženja. Ker pa po italijanskem zakonu dobijo nezakonski otroci polovico tega, kar gre zakonskim, po avstrijskem zakonu pa nezakonski otroci ne dobijo ničesar, preskrel si je starec avstrijsko podnatiščo, da pusti svoja nezakonska sina na cedilu. Ista bodeta bržkone protestovala proti veljavnosti oporača.

Posejilnica v Logatu, registrirana zadruga z omejenim poročtvom imela je v 1. 1894 dohodkov 100.042 gld. 63 nvč, izdatkov 97.295 gld. 64 nvč, vključno proučetorej 197.338 gld. 27 nvč; stanje hraničnih vlog koncem 1894. l. bilo je 145.754 gld. 46 nvč; a posojil 151.640 gld. 91 nvč.

Policjsko. 15letni Josip Tacco, italijanski podanik, pretepal se je v ulici Castaldi z nekim drugim dečakom. Slučajno mimo prisodni stražar Grdol hotel je dečaka razgnati, toda Tacco odpril je žepni nož in udaril po svojem tovarišu. Stražar pograbil je petelinčka za roko in se o tem vrezal na roki. Imel je kaj opraviti, dokler ni spravil pobalina na polic. inšpektorat v zagati del Moro, od koder so tega vojevitega pobalina odpeljali v ulico Tigor. — 48letni dñnar Josip Felizian iz Trsta je predvčerajšnjem dopoludne ukradel iz zaprtega omarja, stojecga na hodniku v II. nadstropju zgradbe mestne palače plašč, vreden okolo 25 gld. Plašč je bil lastništvo magistratnega služega Braudolina, kateri je po naključju videl tatu, ko se je motovilok okolo omarja in zatem stekel po stopnicah. Mestni stražarji so ujeli tatu na trgu pred občinskim gledališčem ter ga odpravili v zapor.

Loterijske številke izžrebane dne 26. t. m.

Dunaj	29, 86, 71, 78, 42.
Gradec	58, 18, 49, 68, 59.
Temešvar	66, 46, 87, 7, 85.

Najnovejše vesti.

Dunaj 29. „Wiener Zeitung“ objavlja cesarski patent, s katerim se razpušča deželnih zborov isterskih in se nalaga razpis novih volieiev.

Zadar 29. Poslanec Blaskini je predlagal v deželnem zboru dalmatinškem, da se v navtiške šole uvede hrvatsčina kot učni jezik. Predlog so izročili odsekut petih članov v poročanje tekom osmih dni.

Budimpešta 29. Zaupnega posvetovanja za ustvarjanje nove katoliške stranke udeležilo se je 150 somišljenikov. Sklenili so, da se stranka osnuje na podlagi pogodbe z leta 1867. ter je bodo ime na rodna stranka.

Pariz 29. General Zurlinden je imenovan vojnim ministrom.

Dunajska borza 29. januvara 1895

	danes	včeraj
Državni dolg v papirju	100.75	100.75
v srebru	100.75	100.75
Avtrijska renta v zlatu	125.85	125.75
v krovah	99.20	99.20
Kreditne akcije	415.75	412.90
London 10 Lat.	124.25	124.25
Napoleoni	8.85	8.85
100 mark	60.77%	60.80
100 ital. lire	46.40	46.45

Trgovinske novinky.

Budimpešta. Pienica za spomlad 6.60-6.61. Pienica za jesen 1895 6.95 do 6.97. Oros je spomlad 6.02-6.04. Rž nova 5.53-5.54. Koruna nova za maj 1895 4.44-4.25.

Pienica nova od 75. kil. 1. 6.55-6.60, od 10. kil. 1. 6.60-6.65, od 80. kil. 1. 6.65-6.70, od 81. kil. 1. 6.70-6.75, od 82. kil. tor. 6.75-6.80.

Lejmen 6.30-8.15; proslo 6.20-6.30.

Pienica: Sredne ponudbe. Popraševanje omajeno, prodaja 15.00 mt. stot. teg stalen. Vreme: mesec.

Praga. Nenadfinirani sladkor za februar f. 12.40 mare 12.52, maj 12.85. Stroški od predvčerj zopet za 12. nvč. dražje.

Praga. Centrifugalni, postarjava v Trst in s tvoj nevred, odpolnjuje p. nov. f. 28.-29. Februar. April f. 28.10.-29. — Concessio za februar-mare 2.55. — Cervino za februar 30.75. V glavah (od 1.) za februar 30.26.

Hrvaška. Kava Santos good average za januar 95.— za maj 97.— 2 do 3% dražje.

Hamburg. Santos good average za mare 79.— maj 78.75 september 78.25.— 2%, dražje.

Nič več kašljaj!

Balzamski petoralski prah ozdravi vsak kašlj, plučni in bronhialni kašar, dobiva se v očilikovani lekarji PRAXMARER „Ai due Mori“ Trst, veliki trg. Počna posiljanje izvršuje se načrtovoma.

Vsem prijateljem in znancem javljamo, da nam je premila žena, oziroma mati in hči, gospa

Marija Mikota

rojena Gabrovšček

danes opoludne, v 30. letu svoje dôbe, previdena s svetotajstvji za umriločče, po dolgi in težki bolezni mirno v Gospodu preminula.

Pozemski ostanki drage pokojnice prenesajo se v četrtek, dne 31. t. m. ob 3. uri popoludne na pokopališče pri sv. Ani.

V Trstu, dne 29. januvarja 1895.

Marija Gabrovšček,

mati.

Julij Mikota,

soprog.

Stana Mikota,

hči.

Ta objava nadomeščuje posebna obveščenja

Javna zahvala.

O priliki britke izgube prerano umrlega gospoda

Rajmund Mahorčiča,

došli so nam od sorodnikov, prijateljev in znanec mnogoštevilni dokazi presečnega sočutja. Zahvaljujemo se zanju tem potom zlasti darovateljem vencev, neštetim udeležnikom pogreba, ki so predvčerjega rajmeka spremili na njegovi zadnji poti, imenoma Njega ekselenc g. deželnemu glavarju Coronini ju, visokorodnemu g. c. kr. okrajnemu glavarju grofu d. r. Schaffgotschu, častiti duhovščini, g. Leonu Hribarju iz Ljubljane za ginljivi nagrobeni govor, visokemu deželnemu odboru in gg. deželnem poslancem gg. uradnikom, učiteljem, županstvom v Sežani, Naklem, Lokvi, Štorjah, Povirji, Tomaji, Dutovljah, Repnem, Nabrežini, Gabrovici, Komnu, cestnemu odboru, podružnici društva „Rudečega križa“ in njenemu odboru, učiteljskemu društvu, čitalnici, gasilnemu društvu, okrajski bolniški blagajni in gg. pevci za vse segajoče petje.

Vsi ti pojavi ljubezni do ranjega so nam bili ne malo tolazilo v nenačnosti izgubi. — Vsem še jedenkrat naša najtopljejša zahvala.

Sežana, dne 28. januvarja 1895.

Žalujoči ostali.

FRIDERIK SIEMENS

Dunaj.

Tovarna c. k. priv. aparator za razsvetljavo in kurjavo.

IX/2. Alserstrasse 20.

Najnovejša plinova svetilka za zunanjo razsvetljavo:

Regenerativni plinov solnčni gorilec

75 odstotkov c. neji, kakor električne bočne svetilke, a daje njim jednako svetlobo.

Nadalje za dvorane, delavnice, prodajalnice, i. t. d.

staroizkušene ventilujujoče regenerativne plinove svetilke

ter plinove svetilke v steklu,

katera se morejo rabiti povsod in so primerno za vse sladje. Uvedene so po vsem svetu.

Ceniki in proračuni zastoj.

Glavni zastojnik za Trst: HENRIK WAGNER, Via Carinthia 4.

azgrejevanje stanovanj,

kakor tudi cerkv, šol, dvoran, prostorov itd.

je mogoče le po

brez oglja, brez pepela, brez saj, brez smradu, so najpri-

kladnejše in najzdravejše

vsled razprostrovajoče se gorkote!

Najboljša peč kar se dostaja moči razgrejevanja ali tr